

Vzpomeneš si ještě dnes večer
Který je lehounce schoulený pod křidélka tmy
Co jsi dělal před deseti tisíci léty? Láska ano!
Tak jako vzpomínají sochy svůj ohniví počátek kamene

Víš co se stalo před tisíci vteřinami?
Dokážeš číst mezy stíny své paměti?
Pamatuješ jak se ohni zachtělo stočit se do klubíčka a vznikla země
A nebo už pamatuješ čas který přijde?
Ten čas který se rodí teď z milování vteřin
Protože láska je věčná.

Vzpomínaš na všechno co stačilo postihnout tento svět
Vzpomínaš na tu horu, na jejímž upatí stojí slepec s orlem v náručí
A jeho pohled vidící skrz neprostupnost předmětů pratvar života
Do kterého se vracíme ve spánku
Vidím jak se ve svém pohodlí z plastické hmoty
snažíte vyhnout slovům věčnost, čas, život
i když přísaháte na lásku při vší něžnosti, už jen vykrádáte je
jí hrob!

Ref:

Láska paměť má, láska paměť má vím že na mně vzpomíná.
Láska paměť má, láska paměť má vím že na mně vzpomíná.

Lásko, která jako jediná na světě zůstáváš stále nezměněná
Ve vzpomínkách větru a slunce
Podkáváš sebe v hudbě tak, jako hudba v tobě podkává melodii.